

32004L0072

L 162/70

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2004 4 30

KOMISIJOS DIREKTYVA 2004/72/EB**2004 m. balandžio 29 d.****įgyvendinanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/6/EB nuostatas dėl priimtos rinkos praktikos, viešai neatskleistos informacijos, susijusios su biržos prekių išvestinėmis priemonėmis, organizacijai priklausančių asmenų sąrašo sudarymo, pranešimų apie vadovų sandorius ir apie įtartinus sandorius****(Tekstas svarbus EEE)**

Europos Bendrijų KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka) ⁽¹⁾, ypač į jos 1 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir 2 dalies a punktą bei 6 straipsnio 10 dalies ketvirtą, penktą ir septintą įtraukas,

techniniais klausimais pasikonsultavusi su Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetu (CESR) ⁽²⁾,

kadangi:

(1) norint nesutrikdyti įprastos rinkos veiklos ir jos vientisumo, būtina, kad rinkos dalyviai veiktų sąžiningai ir efektyviai. Pavyzdžiui, rinkos praktika, kuria slopinama pasiūlos ir paklausos sąveika, ribojant kitų rinkos dalyvių galimybes reaguoti į sandorius, gali sukurti didesnę pavojų rinkos vientisumui ir todėl mažiau tikėtina, kad kompetentingos institucijos ją leistų. Kita vertus, likvidumą gerinanti rinkos praktika greičiausiai bus labiau priimtina už jį mažinančiąją. Mažiau tikėtina, kad kompetentingos institucijos leistų tokią rinkos praktiką ar elgesio kodeksus, kurie pažeidžia taisykles ir nuostatas, skirtas apsaugoti nuo piktnaudžiavimo rinka. Kadangi kad patenkintų investuotojų poreikius, rinkos praktika keičiasi sparčiai, kompetentingos institucijos turi būti informuojamos apie naują ir atsižvelgti į rinkos praktiką;

(2) sprendžiant, ar kompetentingos institucijos gali leisti konkrečią rinkos praktiką, svarbiausia įvertinti rinkos praktikos skaidrumą. Kuo praktika neskaidresnė, tuo mažiau galimybių, kad ji bus leista. Tačiau nereguliuojamų rinkų praktika dėl struktūrinių priežasčių gali būti mažiau skaidri už panašią reguliuojamų rinkų praktiką. Tokios praktikos kompetentingos institucijos neturėtų savaimė laikyti nepriimtina;

(3) konkreti rinkos praktika tam tikroje rinkoje neturėtų kelti pavojus kitų tiesiogiai ar netiesiogiai susijusių rinkų vientisumui Bendrijoje, nesvarbu, ar tos rinkos būtų reguliuojamos, ar ne. Todėl, kuo didesnis pavojus kyla tokios susijusios rinkos Bendrijoje vientisumui, tuo mažiau tikėtina, kad kompetentingos institucijos leis tokią praktiką;

(4) vertindamos konkrečios rinkos praktikos priimtinumą, kompetentingos institucijos turėtų konsultuotis su kitomis kompetentingomis institucijomis, ypač tais atvejais, kai yra su vertinama rinka palyginamų rinkų. Tačiau gali būti aplinkybių, kuriomis rinkos praktika gali būti laikoma priimtina vienoje konkrečioje rinkoje, bet nepriimtina kitoje palyginamoje Bendrijos rinkoje. Esant skirtumų tarp rinkos praktikos, kuri priimtina vienoje valstybėje narėje, bet nepriimtina kitoje, Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitete rengiama diskusija sprendimui surasti. Priimdamos sprendimą dėl priimtumo kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad būtų daug ir kuo skaidriau konsultuojamasi su rinkos dalyviais ir galutiniais vartotojais;

(5) išvestinių rinkų, kurių pagrindas nėra finansinė priemonė, dalyviams svarbiausia turėti kuo didesnę teisinę tikrumą apie tai, kas yra viešai neatskleista informacija;

(6) vertinga rinkos vientisumo apsaugos priemonė – emitentų ar jų vardu ar sąskaita veikiančių asmenų sudaromi sąrašai asmenų, dirbančių jiems pagal darbo sutartį ar kitu pagrindu ir turinčių priėjimą prie viešai neatskleistos informacijos, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su emitentu. Tokie sąrašai emitentams ar tokiems asmenims leistų kontroliuoti tokios viešai neatskleistos informacijos srautus ir taip atlikti savo konfidencialumo pareigas. Be to, šie sąrašai taip pat galėtų būti naudinga priemonė kompetentingoms institucijoms stebint piktnaudžiavimo rinka teisės aktų taikymą. Emitentams ir kompetentingoms institucijoms yra būtina nustatyti viešai neatskleistą informaciją, prie kurios turi priėjimą bet kuris organizacijai priklausan-

⁽¹⁾ OL L 96, 2003 4 12, p. 16.

⁽²⁾ CESR buvo įsteigtas 2001 m. birželio 6 d. Komisijos sprendimu 2001/527/EB (OL L 191, 2001 7 13, p. 43).

tis asmuo, ir datą, kurią jis gavo priėmimą prie jos. Į tokius sąrašus įrašytų asmenų prieiga prie viešai neatskleistos informacijos, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su emitentu, nepažeidžia jų pareigos neužsiimti prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, kaip apibrėžta Direktyvoje 2003/6/EB;

- (7) pranešimai apie emitento vadovaujančias pareigas einančių asmenų ar su jais artimai susijusių asmenų savo sąskaita vykdomus sandorius yra ne tik naudinga informacija rinkos dalyviams, bet ir yra papildoma priemonė kompetentingoms institucijoms prižiūrėti rinkas. Aukščiausio rango vadovų įpareigojimas pranešti apie sandorius nepažeidžia jų pareigos neužsiimti prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, kaip apibrėžta Direktyvoje 2003/6/EB;
- (8) pranešimas apie sandorius turėtų atitikti asmens duomenų perdavimo taisykles, nustatytas 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾;
- (9) pranešimuose kompetentingai institucijai apie įtartinus sandorius, kuriuos atlieka asmenys, profesionaliai atliekantys finansinių priemonių sandorius, turi būti pakankamai informacijos apie tai, kad sandoriai gali būti sudaryti piktaudžiaujant rinka, t. y. kad sandoriai suteikia pakankamą pagrindą įtarti, kad užsiimama prekyba vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, arba manipuliuojama rinka. Tam tikri sandoriai patys savaime gali pasirodyti neturintys nieko įtartinio, tačiau galimo piktaudžiavimo rinka požymiai gali išryškėti vertinant kitus sandorius, tam tikrą elgesį ar kitą informaciją;
- (10) ši direktyva gerbia pagrindines teises ir laikosi principų, visų pirma pripažįstamų Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijoje ir Europos žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnyje;
- (11) šioje direktyvoje numatytos priemonės atitinka Europos vertybinių popierių komiteto nuomonę,

Priėmė šią direktyvą:

1 straipsnis

Apibrėžimai

Taikant Direktyvos 2003/6/EB 6 straipsnio 10 dalį:

1. „Asmuo, emitento organizacijoje einantis vadovaujančias pareigas“ – tai asmuo, kuris:
 - a) yra emitento organizacijos administravimo, vadovybės ar priežiūros organų narys;
 - b) aukščiausio rango vadovas, kuris nėra a punkte nurodytų organų narys, turintis reguliarią prieigą prie viešai neatskleistos informacijos, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su emitentu, ir įgaliojimus priimti vadovavimo sprendimus, turinčius įtakos šio emitento būsimai plėtrai ir verslo perspektyvoms.
2. „Asmuo, artimai susijęs su asmeniu, finansinių priemonių emitento organizacijoje einančiu vadovaujančias pareigas“ – tai:
 - a) vadovaujančias pareigas einančio asmens sutuoktinis arba bet koks to asmens partneris, kuris pagal nacionalinę teisę laikomas lygiaverčiu sutuoktiniui;
 - b) pagal nacionalinę teisę – vadovaujančias pareigas einančio asmens išlaikomi vaikai;
 - c) kiti vadovaujančias pareigas einančio asmens giminės, kurie iki atitinkamo sandorio dienos ne trumpiau kaip vienerius metus tvarkė su tuo asmeniu bendrą ūkį;
 - d) bet koks juridinis asmuo, trestas ar partnerystė, kurio vadovaujančias pareigas eina šio straipsnio 1 dalyje arba šios dalies a, b ir c punktuose nurodytas asmuo, arba kuris yra tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas tokio asmens arba yra įsteigtas tokio asmens naudai arba kurio ekonominiai interesai yra iš esmės tolygūs tokio asmens interesams.
3. „Asmuo, profesionaliai atliekantis sandorius“ – tai bent jau investicinė įmonė arba kredito įstaiga.
4. „Investicinė įmonė“ – tai bet kuris asmuo, kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 93/22/EB ⁽²⁾ 1 straipsnio 2 dalyje.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 141, 1993 6 11, p. 27.

5. „Kredito įstaiga“ – tai bet kuris asmuo, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalyje.
6. „Kompetentinga institucija“ – tai kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2003/6/EB 1 straipsnio 7 dalyje.

2 straipsnis

Veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti nagrinėjant rinkos praktiką

1. Taikydamos Direktyvos 2003/6/EB 1 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir 2 dalies a punktą, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, vertindamos, ar gali leisti tam tikrą rinkos praktiką, atsižvelgtų ir į tokius veiksnius, nedraudžiant bendradarbiauti su kitomis institucijomis:

- a) atitinkamos rinkos praktikos skaidrumo lygį palyginus su visa rinka;
- b) poreikį apsaugoti rinkos jėgų veikimą ir tinkamą pasiūlos ir paklausos jėgų sąveiką;
- c) kokių poveikį atitinkama rinkos praktika turi rinkos likvidumui ir veiksmingumui;
- d) kiek atitinkama rinkos praktika atsižvelgia į atitinkamos rinkos prekybos mechanizmą ir leidžia rinkos dalyviams tinkamai ir laiku reaguoti į naują padėtį rinkoje, kurią sukuria tokia praktika;
- e) su atitinkama praktika susijusį pavojų, kurį ji kelia tiesiogiai ar netiesiogiai susijusioms reguliuojamoms ar nereguliuojamoms rinkoms atitinkamoje finansinėje priemonėje visoje Bendrijoje;
- f) bet kokio atitinkamos rinkos praktikos tyrimo, kurį atliko Direktyvos 2003/6/EB 12 straipsnio 1 dalyje minimos kompetentingos institucijos ar kitos institucijos, rezultatus, ypač tuomet, jei atitinkama rinkos praktika pažeidė taisyklės ar nuostatas arba elgesio kodeksus, skirtus apsaugoti nuo piktnaudžiavimo rinka – ar tai būtų aptariamoje rinkoje, ar tiesiogiai ar netiesiogiai susijusiose rinkose Bendrijoje;
- g) atitinkamos rinkos struktūrinės savybes, įskaitant tai, ar ji yra reguliuojama, ar ne, parduodamų finansinių priemonių rūšis ir rinkos dalyvių rūšis, įskaitant mažmeninių investuotojų dalyvavimo atitinkamoje rinkoje laipsnį.

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, nagrinėdamos šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos apsaugos poreikį, visų pirma analizuotų atitinkamos rinkos praktikos poveikį pagrindiniams rinkos parametrams, pvz., savitoms rinkos sąlygoms iki tos rinkos praktikos taikymo, atskiros sesijos svertiniam kainos vidurkiui arba dienos baigiamajai kainai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad praktika, ypač nauja ar atsirančianti rinkos praktika, kompetentingų institucijų nebūtų laikoma nepriimtina vien dėl to, kad ji anksčiau nebuvo jų leista.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos reguliariai persvarstytų savo patvirtintą rinkos praktiką, ypač atsižvelgdamos į žymius atitinkamos rinkos aplinkos pokyčius, pvz., prekybos taisyklių ar rinkos infrastruktūros pokyčius.

3 straipsnis

Konsultacijų tvarka ir sprendimų skelbimas

1. Taikydamos Direktyvos 2003/6/EB 1 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir 2 dalies a punktą, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, vertindamos, ar gali priimti arba toliau leisti tam tikrą rinkos praktiką, laikytųsi šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos tvarkos.

2. Nepažeisdamos Direktyvos 2003/6/EB 11 straipsnio 2 dalies valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, prieš priimdamos atitinkamą rinkos praktiką arba nepriimdamos jos, konsultuotųsi su atitinkamomis susijusiomis institucijomis, pvz., emitentų, finansinių paslaugų teikėjų, vartotojų, kitų institucijų ir rinkos subjektų atstovais.

Konsultacijų procedūra apima konsultacijas su kitomis kompetentingomis institucijomis, ypač tuomet, kai yra palyginamų rinkų struktūros, dydžio, sandorių rūšies prasme.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos viešai skelbtų savo sprendimus dėl atitinkamos rinkos praktikos priimtimumo, įskaitant atitinkamus tokios praktikos aprašus. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad kompetentingos institucijos kuo greičiau nusiųstų savo sprendimus Europos vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijų komitetui, kuris nedelsdamas paskelbia juos savo tinklalapyje.

Skelbime pateikiamas aprašas veiksnų, į kuriuos atsižvelgta sprendžiant, ar atitinkama praktika laikoma priimtina, ypač tuomet, jei dėl tos pačios praktikos priimtimumo skirtingose valstybių narių rinkose buvo priimti skirtingi sprendimai.

⁽¹⁾ OL L 126, 2000 5 26, p. 1.

4. Jei tiriamieji atskirų atvejų veiksmai jau prasidėjo, šio straipsnio 1–3 dalyse nurodytos konsultacijų procedūros gali būti atidėtos iki tokio tyrimo pabaigos ir galbūt atitinkamų sankcijų pritaikymo.

5. Rinkos praktika, kuri buvo patvirtinta po konsultacijų procedūros, nurodytos šio straipsnio 1–3 dalyse, gali būti keičiama tik atlikus tokias pačias konsultacijų procedūras.

4 straipsnis

Viešai neatskleista informacija, susijusi su biržos prekių išvestinėmis priemonėmis

Taikant Direktyvos 2003/6/EB 1 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, rinkos, kurioje prekiaujama biržos prekių išvestinėmis priemonėmis, dalyviai turi gauti informaciją, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusią su viena ar daugiau išvestinių priemonių, kuri yra:

- a) paprastai teikiama tų rinkų vartotojams, arba
- b) kuri turi būti atskleista pagal įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas, rinkos taisykles, sutartis ar susiklosčiusią praktiką susijusioje pamatinėje produktų rinkoje ar jų išvestinių priemonių rinkoje.

5 straipsnis

Organizacijai priklausančių asmenų sąrašas

1. Taikydamos Direktyvos 2003/6/EB 6 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą, valstybės narės užtikrina, kad į organizacijai priklausančių asmenų sąrašą būtų įrašyti visi asmenys, kuriems taikomas tas straipsnis, kurie reguliariai ar retkarčiais turi prieigą prie viešai neatskleistos informacijos, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su emitentu.

2. Organizacijai priklausančių asmenų sąrašė turi būti nurodyta:

- a) bet kurio asmens, turinčio prieigą prie viešai neatskleistos informacijos, tapatybę;
- b) šio asmens įtraukimo į sąrašą priežastis;
- c) organizacijai priklausančių asmenų sąrašo sudarymo ir atnaujinimo data.

3. Organizacijai priklausančių asmenų sąrašas turi būti nedelsiant atnaujintas:

- a) kai pasikeičia priežastis, dėl kurios bet kuris asmuo įrašytas į sąrašą;
- b) kai reikia kurį nors asmenį įrašyti į sąrašą;
- c) kai į sąrašą įrašytas asmuo daugiau nebeturi prieigos prie viešai neatskleistos informacijos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad organizacijai priklausančių asmenų sąrašai būtų saugomi ne mažiau kaip penkerius metus po jų sudarymo ar atnaujinimo.

5. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, turintys sudaryti organizacijai priklausančių asmenų sąrašus, imtųsi būtinų priemonių užtikrinti, kad bet koks į tokį sąrašą įrašytas asmuo, turintis prieigą prie viešai neatskleistos informacijos, sutiktų su atitinkamomis įstatymais ir kitais teisės aktais nustatytais pareigomis ir žinotų apie sankcijas, taikomas dėl piktnaudžiavimo ar netinkamo tokios informacijos naudojimo.

6 straipsnis

Vadovų sandoriai

1. Taikydamos Direktyvos 2003/6/EB 6 straipsnio 4 dalį ir nepažeisdamos valstybių narių teisės numatyti kitus pranešimo įpareigojimus nei numatytieji tuo straipsniu, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų pranešama apie visus sandorius, susijusius su akcijomis, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, arba išvestiniais produktais ar kitomis su jais susijusiomis finansinėmis priemonėmis, kuriuos savo sąskaita atlieka 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti asmenys. Šie asmenys turi laikytis pranešimo taisyklių, galiojančių valstybėje narėje, kurioje registruotas emitentas. Tos valstybės narės kompetentingai institucijai pranešama per penkias darbo dienas nuo sandorio dienos. Jei emitentas nėra įregistruotas valstybėje narėje, pranešama tos valstybės narės, kurioje jis turi teikti kasmetinę informaciją apie akcijas pagal Direktyvos 2003/71/EB 10 straipsnį, kompetentingai institucijai.

2. Valstybės narės gali nuspręsti, kad tuomet, kai bendra sandorių suma per kalendorinius metus nesiekia penkių tūkstančių eurų, pranešti nereikalaujama arba pranešimą galima atidėti iki kitų metų sausio 31 d. Bendra sandorių suma apskaičiuojama sudedant sandorius, kuriuos savo sąskaita atliko 1 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, ir sandorius, kuriuos savo sąskaita atliko 1 straipsnio 2 dalyje nurodyti asmenys.

3. Pranešime pateikiama tokia informacija:

- a) asmens, emitento organizacijoje einančio vadovaujančias pareigas, pavardė ir vardas arba, kai taikytina, su tokiais asmeniu artimai susijusio asmens pavardė ir vardas;
- b) prievolės pranešti priežastis;
- c) atitinkamo emitento pavadinimas;
- d) finansinės priemonės aprašas;
- e) sandorio pobūdis (pvz., įsigijimas ar pardavimas);
- f) sandorio data ir vieta;
- g) sandorio kaina ir dydis.

7 straipsnis

Įtartinai sandoriai, apie kuriuos turi būti pranešama

Taikydamos Direktyvos 2003/6/EB 6 straipsnio 9 dalį valstybės narės užtikrina, kad 1 straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys atskirais atvejais nuspręstų, ar yra pagrįstas pagrindas įtarti, kad sandoris sudarytas pasinaudojant viešai neatskleista informacija ar manipuliuojant rinka, atsižvelgiant į tokiems veiksmams būdingus požymius, nurodytus Direktyvos 2003/6/EB 1–5 straipsniuose, Komisijos direktyvoje 2003/124/EB, įgyvendinančioje Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvą 2003/6/EB dėl viešai neatskleistos informacijos ir viešo jos atskleidimo bei manipuliavimo rinka apibrėžimo⁽¹⁾, ir šios direktyvos 4 straipsnyje. Nepažeidžiant Direktyvos 2003/6/EB 10 straipsnio, asmenims, profesionaliai atliekantiems sandorius, taikomos tos valstybės narės, kurioje jie yra įregistruoti arba kurioje yra jų pagrindinė buveinė, o filialo atveju – tos valstybės narės, kurioje yra filialas, pranešimo taisyklės. Pranešimas adresuojamas šios valstybės narės kompetentingai institucijai.

Valstybės narės užtikrina, kad pranešimą apie įtartinus sandorius gavusios kompetentingos institucijos nedelsdamos perduotų tokią informaciją atitinkamų reguliuojamų rinkų kompetentingoms institucijoms.

8 straipsnis

Pranešimo skubumas

Valstybės narės užtikrina, kad tuo atveju, kai 1 straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys sužino apie faktus arba gauna informacijos, kurie sukelia pagrįstų įtarimų dėl atitinkamo sandorio, jie apie tai praneštų nedelsdami.

9 straipsnis

Pranešimo turinys

1. Valstybės narės užtikrina, kad asmenys, kurie turi pareigą pranešti, perduotų kompetentingai institucijai tokią informaciją:

- a) sandorių aprašymą, įskaitant užsakymo rūšį (pvz., ribotasis užsakymas, rinkos užsakymas ar kitas užsakymo charakteristikas) ir prekybos rinkos rūšį (pvz., stambių sandorių prekyba);
- b) įtarimo, kad sandoris galėjo būti sudarytas piktnaudžiaujant rinka, priežastis;
- c) asmenų, kurių vardu buvo atliekami sandoriai, ir kitų asmenų, susijusių su atitinkamais sandoriais, tapatybės nustatymo priemonės;

- d) pareigas, kurias eina asmuo, kuris turi pareigą pranešti (pvz., ar veikia savo sąskaita, ar trečiųjų šalių vardu);
- e) bet kokią kitą informaciją, kuri gali būti svarbi nagrinėjant įtartinus sandorius.

2. Jei tokios informacijos pranešimo metu neturima, pranešime turi būti nurodytos bent priežastys, dėl kurių pranešantieji asmenys įtaria, kad sandoriai gali būti sudaryti pasinaudojant viešai neatskleista informacija ar manipuliuojant rinka. Visa likusi informacija kompetentingai institucijai pateikiama iškart, kai tik gaunama.

10 straipsnis

Pranešimo būdai

Valstybės narės užtikrina, kad pranešimas kompetentingai institucijai galėtų būti nusiųstas paštu, elektroniniu paštu, faksu ar telefonu, jei pastaruoju atveju kompetentingos institucijos reikalavimu pranešimas patvirtinamas bet kuriuo raštišku būdu.

11 straipsnis

Atsakomybė ir profesinės paslaptys

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingą instituciją pagal 7–10 straipsnių nuostatas informuojantis asmuo apie savo pranešimą neinformuotų jokio kito asmens, ypač asmenų, kurių vardu buvo atliekami sandoriai, ar su šiais asmenimis susijusių šalių, išskyrus įstatymuose numatytus atvejus. Šio reikalavimo vykdymas nenumato pranešančiajam asmeniui jokios atsakomybės, jei pranešantysis asmuo veikia gera valia.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos jokiam asmeniui neatskleistų apie tokius sandorius pranešusio asmens tapatybės, jei tai pakenktų ar galėtų pakenkti apie sandorius pranešusiam asmeniui. Ši nuostata nepažeidžia Direktyvos 2003/6/EB vykdymo priežiūros ir sankcijų taikymo tvarkos reikalavimų ir Direktyvoje 95/46/EB nustatytų asmens duomenų perdavimo taisyklių.

3. Pranešimas gera valia kompetentingoms institucijoms, kaip nurodyta 7–10 straipsniuose, nereikia jokių apribojimų dėl informacijos atskleidimo, nustatytų sutartimi arba bet kokia įstatymų ar kitų teisės aktų nuostata, pažeidimo ir pranešančiajam asmeniui nesukelia jokios su tokiu pranešimu susijusios atsakomybės.

12 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2004 m. spalio 12 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos perduoda Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstus ir jų koreliacijas su šia direktyva lentelę.

⁽¹⁾ OL L 339, 2003 12 24, p. 70.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

14 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2004 m. balandžio 29 d.

Komisijos vardu

Frederik BOLKESTEIN

Komisijos narys